

ДО СЕСТРАТА, КОЯТО ТЪГУВА ЗАРАДИ ПОКВАРЕНОСТТА НА СВОЯ БРАТ

Разбирам тъгата ти. Като по-голяма сестра, след смъртта на вашата майка ти си я заместила. С мъки си го изучила. Заради него си закъсняла да се омъжиш и накрая си решила изобщо да не встъпваш в брак. Осиромашила си своя живот, за да обогатиш неговия. Преди той те е слушал и обичал, но в последните две години съвсем се е променил. Най-напред се обявил за безверник и започнал да се подиграва на твоята набожност, молитва, Църква, икони. След това - знам и без да ми казваш, - се е предал на развратен живот. Станал е гневлив, мрачен, ленив и дързък. Търси онова, което ти не можеш да му дадеш. Прави дългове на всички страни. Побеснява, когато го съветваш. Би те убил! Не прилича на предишния човек. Сякаш зъл дух се е вселил в него.

Клетя сестро! В него наистина има зъл дух. Своего рода безумие, което неминуемо сполита отпадналите от Бога. Защото не е възможно човек да се отвърне от Бога и да не попадне в гъста тъма. Не можеш да се отречеш от Бога и да не полудееш. Примерите от миналото и настоящето врат като мравуняк.

Но нека ти разкажа случая с една майка, която спасила своя син, приличащ на твоя брат. Когато всички майчини съвети пропаднали като вода, изливаща се през решето, майката изведнъж замлъкнала. Повече нито дума на сина. И започнала да се моли на Бога да изпрати на нейния син някоя болест. Ще кажеш: сурова майка. Но чуй до края. Самата тя ми е разказвала.

Видях, каза тя, че никой под небето не може да го спаси, освен един Бог, и то чрез някакво страдание. Затова и молах Бога да го удари с някоя тежка мъка. Дълго се молих така. И наистина синът ми се разболя. Три месеца лежа на легло, а аз се грижех за него и пред него се молах на Бога. Той мислеше, че се моля за телесното му оздравяване, а аз се молах да оздравее душата му. По-добре мъртъв тялом, отколкото мъртъв духом. Той видя моите грижи, любов и молитва и малко по малко сърцето му се смекчи. Когато лекарите вдигнаха ръце от него, а той целият стана като сянка, един ден се разплака и шепнешком рече: „Мила мале, помоли се на Бога да не умра!“ А аз: „Дай дума, сине, че вечно ще помниш Бога, че ще Му бъдеш благодарен и ще промениш живота си“.

„Ще го сторя, мале, ще го сторя“ - шепнеше той в агония. Аз някак чувствах, че няма да умре. И слава Богу, оздравя. Сега е здрав и тялом, и духом. Като въскъ е мек, като ангел - набожен, като слънце - порядъчен и послушен.

И ти, сестро, трябва да престанеш да съветваш твоя брат. Замълчи и не го дразни. Той е като в треска. Почни да се молиш на Бога за него, казвайки: „Благи Господи, Ти си богат и на начини, и на пътища. По какъвто път и

начин знаеш изцери душата на моя брат. Та дори ако трябва, Боже, и чрез тежка болест и мъка. Моля те!"

И още - избери един ден от седмицата и пости за него. Раздавай и милостиня, като я наричаш за него. И Бог в свое време и по Свой начин ще му дари добър дух. И ще го предаде в ръцете ти здрав и разумен, тайнствено нашепвайки в твоето сърце онези евангелски слова: *този твой брат мъртъв беше и оживя*. Наистина, сестро, твоята огромна любов и жертва няма да останат невъзнаградени.

Мир на теб и помощ от Господа!